

que senzillament per individus. La solidaritat de l'opinió és més útil que l'expressió de les concepcions individuals. Les restriccions posades a l'individualisme, per les tradicions mèdiques són diverses ací a Anglaterra. Està bé que sigui així. En primer lloc cap propaganda personal dona prestigi al metge, per bé que en els nostres dies sigui assenyat d'admetre que no s'adquireix cap prestigi sense un cert grau de publicitat. Doncs, cap de nosaltres, qualsevol que sigui el seu valor en el seu domini especial, no pot prendre damunt d'ell la responsabilitat de presentar-se en nom de l'opinió general dels metges; l'experiència m'ha ensenyat de tenir en compte que hi ha perill que, en certs casos, algunes personalitats puguin vantar-se de competències especials.

És als seus confreres, reunits en consell que l'individu, portat a emetre una protesta o a defensar una reforma, deu, en primer lloc, exposar el cas que segons creu ha d'ésser estudiat o resolt. Convençut ell mateix, no mancarà de convèncer els altres, si la seva causa és una bona causa. Pot, doncs, assegurar-se l'ajuda poderosa de la influència de tot l'estament. I a aquest mateix procediment haurien d'ésser sotmeses les qüestions plantejades a vegades per certes parts del públic, àdhuc pel govern, car àdhuc el govern cerca, a vegades, i molt sincerament, trobar un camí de salvació. És als cossos que representen els metges, i per aquesta raó investits d'autoritat, als qui hom ha d'adreçar-se quan fa una enquesta o quan cerca indicacions."

ELS HOSPITALS VOLUNTARIS DE LONDRES

En una darrera reunió del *King Edward's Hospital Fund for London*, el Príncep de Gales anuncia que el darrer any i per tercera vegada en successió, aquest organisme benèfic havia repartit la quantitat de 300.000 lliures esterlines entre els diferents hospitals voluntaris de Londres, a més dels donatius especials que ascendien a 20.000 lliures fets a conseqüència de la llei de pensions.

Ha estat — digué — un gran esforç; i ensems es congratulà que generosos donants haguessin subscrit més de 2.000.000 de lliures en donatius voluntaris i que els malalts haguessin aportat al fons 1.200.000 lliures, de les quals 365.000 (o sigui precisament 1000 cada dia) procediren de la

Hospital Saving Association. Malgrat, però, de l'èxit remarcable que significa aquest gran esforç no calia confiar-se; el marge dels ingressos de les despeses és molt petit i hom ha de tenir en compte l'augment progressiu de despeses hospitalàries per tal de mantenir-se al nivell dels avenços científics de la medicina. I en efecte ha de fer-se constar que ja alguns hospitals liquidaren en dèficit l'exercici de l'any anterior.

Expressà després la satisfacció que havia produït l'acord d'alguns hospitals de no desvetllar els seus malalts a les sis del matí com es feia abans; només restava ara un 15 per cent que creien necessari mantenir el costum antic, però era d'esperar que els motius que els impedièren adaptar-se al nou regíme, podrien per fi ésser suprimts.

Parla de les creixents dificultats als Hospitals amb motiu del nombre progressiu d'accidents de la via pública que no sols eren causa de despeses quantioses, sinó que reduïen els llits destinats a altres malalties o accidents. Tothom està d'acord que aquest fet exigeix un remei urgent, però no s'ha arribat encara a un acord unànim sobre quin ha d'ésser aquest remei; en aquets moments els inspectors nomenats pel *Fund* estaven atents als resultats que donava l'aplicació de les mesures parcials aprovades pel Parlament. Malgrat els donatius per tal de costejar llits per casos d'accidents, sempre es veien arreu casos imprevistos que havien d'ésser costejats pels fons dels hospitals. El millor remei, afegí, seria una reducció del nombre d'accidents del carrer.

Remarcà que havia augmentat el nombre de llits de pagament per a les classes mitjanes que s'estaven fent recerques per tal de donar a tots els hospitals l'autorització necessària que ara sols tenen alguns d'ells, a fi d'instituir llits de pagament per a totes aquelles persones que d'altra manera no podien subvenir a les despeses del tractament que necessitaven. També està en estudi la manera que pugui estalviar-se tot el temps possible en la tasca de consultori per als malalts que acudeixen de llur casa als hospitals, i prompte es farà públic un *memoràndum* amb suggestions de com podria evitar-se la llarga espera per a obtenir l'assistència cercada. Un altre mètode, per tal d'estalviar temps—digué—i de fer menys feixuga la tasca en els consultoris, era la d'instituir infermeres de districte que visitessin els malalts al domicili llur, mentre estiguessin pendants de la visita